

هوا الحکیم <

عنوان:

به اشتباه افتادن فیلسوفان بخاطر تبعیت از علم نجوم زمان خود

دکترو رحیل باقر پور کاشانی

◎صلَّى اللّٰهُ عَلٰيْكَ يَا صَاحِبَ الزَّمَانَ◎

@SERATEHAGH1

مکاشفه‌ای جناب لاهیجی داشته؛ می‌گوید من از آسمان‌ها
 گذشتم، از افلاک گذشتم! خصوصیات فلک‌ها را بیان می‌کند؛
 که حالا مثلاً فرض کنید در مورد فلک هشتم، که این
 چه جوری است؟ یا هفت فلک دیگر چه جوری است؟
 این‌ها را بیان می‌کند و می‌گوید من چه جوری به دست
 آوردم؟! می‌گوید با کشف به دست آوردم! ما هم می‌گوییم بر
 فرض، اصلاً کشف هم حجت! ایشان به کشف به دست آورده
 هیئت بطلمیوسی را، که الان بعد از صدها سال این هیئت
 باطل شد! می‌خواهم بگوییم این خودش دلیل بر این است
 که این کشف‌ها کشف‌های درستی نیست! اگر واقعاً به
 بطن و کتم و ملکوت و حقیقت عالم با مکاشفه می‌رسید،
 باید می‌یافتد که هیئت بطلمیوسی یک نظریه‌ی باطلی بوده!
 و درواقع اساساً چنین چیزی در نظام عالم موجودیت
 موجود نیست! اما ایشان می‌گوید من دیدم کشف داشتم!
 کشف داشته چی؟! یک هیئت باطلی را! این چند فرض
 هست:

یا این جناب لاهیجی با توجه به ذهنیتی که نسبت به عالم
 داشته، این حالت تجسم و اوهام و تخیلاتش در عالم خواب
 و یا کشفی که می‌پنداشته، چنین چیزی را دیده؟!
 که این می‌شود تجلی اوهام و تخیلات! و این کشف نیست!
 یا این کشف، کشف شیطانی هست! کشف شیطانی، یعنی
 شیطان چه کار کرده؟!

با توجه به هیئت بطلمیوسی باطلی که در آن زمان بود،
آمده چیزهایی را به لاهیجی القاء کرده! و لاهیجی گفته بله!
این با فیزیک زمان خودمان، با نجوم زمان خودمان سازگار
هست و این را ما پذیرفتیم! ببینید این‌ها مطالب خیلی
دقیقی هست که ما باید تأمل داشته باشیم! در فلسفه‌ی
ابن‌سینا هم چنین چیزی مطرح هست! در فلسفه‌ی شیخ
ashraq هم چنین چیزی مطرح هست! حالا منتها تعداد
عقول را شیخ اشراق زیاد می‌داند، که همان هم می‌گوید با
مکافه من به دست آوردم! شاید ۲۰۰ تا ۳۰۰ تا بیشتر از
این، عقول باشد. در فلسفه‌ی ابن‌سینا بنا به مطالبی که در
نجوم قدما بوده، این‌ها قائل به چه بودند؟! این‌ها قائل به
عقل و فلك بودند، زیرا نظریه‌ی صدور را قبول داشتند؛
می‌گفتند از ذات خداوند ترشح می‌شود، تنزل پیدا می‌کند
و چه می‌شود؟! اولین مخلوق! این خلق ایجادی و خلق لا
من شیء را که مطرح نمی‌کردند! می‌گفتند که ذات ربویت
یک حقیقت بحت، یک حقیقت مجرد تام و تمام؛ وقتی
اولین مخلوق بخواهد از آن صادر شود چه می‌شود؟! آن
هم باید ویژگی‌ها و ساخته‌ی در ارتباط با ذات ربویت
داشته باشد. لذا می‌گویند تنها مخلوقی که شبیه‌ترین و
اینکه مسانح نسبت به ذات ربویت هست، عقل اول
است؛ می‌گویند از ذات ربویت، عقل اول صادر شد.

بعد چی کار می‌کنند؟! این روایتی که هست: «اَوْلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْعُقْلُ»، می‌گویند ببینید معصوم هم گفته اَوْلُ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْعُقْلُ! حالاً بیا بگو این عقل با آن عقل فرق می‌کند! بر فرض هم این عقل با آن عقل در نظریه‌ای که شما داری می‌گویی، ضرورت هم می‌گویند دارد؛ یعنی می‌گویند ذات ربوبيت علت تامه هست و باید در کنار علت تامه معلولی باشد.

مثل این می‌ماند آتش باشد، می‌شود نور و حرارت نباشد؟! خدا باشد، می‌شود مخلوقی نباشد؟! لذا می‌گویند مخلوق هم ازلی هست! مخلوق کما اینکه او ازلی است مخلوق ازلی است.

نظریه‌ی تنزل را مطرح می‌کنند، نظریه‌ی ترشح را مطرح می‌کنند، نظریه‌ی صدور را مطرح می‌کنند. می‌گویند حالاً از ذات ربوبيت، دو می‌تواند صادر بشود؟!

دو نمی‌تواند صادر شود! از ذات ربوبيت چون واحد هست، واحد باید صادر می‌شود. لذا گفتند: «الواحد لا يصدر عنه الا الواحد»، یا «الواحد لا يصدر منه الا الواحد»، از واحد، واحد صادر می‌شود. یعنی می‌گوید خدا نمی‌تواند دو تا مخلوق خلق بکند اول؟! می‌گوید نمی‌تواند! چرا؟!

چون اگه بخواهد دو خلق بکند، این دو با هم میز دارند، این میز چون به ذات ربویت سرایت می‌کند، تراکم به وجود می‌آید، پس باید یک چیز از ذات ربویت صادر شده باشد آن هم عقل هست، عقل اول! خیلی خب! حالا این عقل اول! حالا از عقل اول این کثرات این ماده و عالم ماده و صورت و هیولا و جسم و این‌ها چگونه به وجود آمد؟!

می‌گوید از عقل اول، عقل دوم صادر می‌شود؛ از خدا نه! از خدا فقط عقل اول صادر شد! از عقل اول، عقل دوم صادر می‌شود.

حالا عقل دوم که صادر می‌شود، می‌پرسیم چه جوری صادر می‌شود؟!

می‌گوید عقل اول، یک وقت به خودش نگاه می‌کند، یک وقت هم به مبدأ خودش نگاه می‌کند؛ به مبدأ خودش که تأمل می‌کند، عقل دوم صادر می‌شود؛ به خودش که نگاه می‌کند فلك اول صادر می‌شود. از عقل دوم چه صادر می‌شود؟ می‌گویند این عقل دوم یک وقت تأمل و تعقل می‌کند به مبدأ خودش به عقل اول، عقل سوم صادر می‌شود؛ به خودش نگاه می‌کند فلك دوم صادر می‌شود.

عقل سوم چه؟!

عقل چهارم و فلک سوم؛ یا بر عکسش هم گفتند؛ گفتند
 مثلاً از عقل اول، عقل دوم و فلک نهم صادر
 می شود. شماره از پایین به بالا آوردند، گاهی وقتها از بالا
 به پایین. اگر در آثار فلاسفه و عرفا و متکلمین دیدید که
 دو جور گفتند، منظورشان شماره هست. گاهی وقتها ۹
 تا فلکه از پایین شمردن می شود نهم؛ از بالا شمردن
 می شود فلک اول. همین طور اینها از هم دیگه صادر
 می شود تا می رسد به عقل عاشر، عقل دهم، عقل فعال؛
 از عقل فعال که این عقل دهم هست و چی؟ فلک نهم
 هست؛ از اینجا چه چیزی صادر می شود؟! از آنجا هیولا
 صادر می شود و صورت و می شود جسم. یعنی یک
 سلسله‌ی طولی همین طور اینها تنزل پیدا می کند. و بعد
 مثلاً عقل اول، نازله و رقیقه‌ی ذات هست؛ عقل دوم
 رقیقه‌ی عقل اول هست؛ عقل سوم رقیقه‌ی عقل دوم
 هست؛ عقل عاشر رقیقه‌ی عقل نهم هست. اینها را در
 نظر گرفتند. افلک هم در نظر گرفتند؛ افلک هم همان
 افلکی هست که در بطلمیوس مطرح شده و آمدند
 هندسه‌ی عالم را این‌گونه در نظر گرفتند. حالا در مطالب
 شیخ اشراق می گوید ابن‌سینا و مشایین اشتباه کردند
 گفتند ده تا عقل! ما می گوییم ۱۰۰ تا عقل! ۲۰۰ عقل!

و با یک چینش خاصی آمدند ارتباط بین عقول را مطرح کردند. که یادم هست این جدولش را ما حاضر کرده بودیم در تدریس کتاب حکمةالاشراق جناب سهروردی، آن جا جدولش را من کشیده بودم که به چه صورت این عقول از هم دیگر صادر می‌شود. بحث ذات و نورالانوار را مطرح می‌کند و ماجرای خاص خودش را دارد. الان هم ممکن هست خیلی از نظریاتی که ما حساب می‌کنیم علمی هست، صد سال بعد خط بطلان کشیده شود! کما اینکه گفتم سال‌ها فیزیک نیوتن، فیزیکی بود که کسی فکر نمی‌کرد مسأله‌ی اشتباه باشد!

کانت با آن دقته که دارد و با مبانی خودش در فیزیک نیوتن متمرکز می‌شود، اما وقتی انسیستین آمد و مسئله‌ی نسبیت را مطرح کرد و عنوان کرد فیزیک دقیقی نیست، مطالب‌فلسفی کانت هم زیر سؤال رفت! و این حرف‌ها هم چه عرفاً و متصوفه، چه فیلسوفان، چه متکلمین، اگر مبتنی بر هیئت بطلمیوسی، مطالب و الهیات خودشان را اقامه کرده باشند، وقتی این هیئت باطل می‌شود، جریان این گونه می‌شود!